

אחרי מות נְדָב וְאַבְיוֹן, מִבְּעֵי לֵיה, מַאי טַעַמָּא
שְׁנִי בְּגַי אֲהָרֹן, וְהָא יַדְעַ דְּבָנוֹי הָוּ. אֶלָּא הַכִּי תָּאָבָא,
דַּעַד כְּאֵן לְאוֹ בְּרִשׁוֹתֵיהַ קִיִּים, אֶלָּא בְּרִשׁוֹתָא
דְּאָבוּהָן, וּבְגַיְן כֵּה, בְּקָרְבָּתְּמָה לְפָנֵי יְיָ וִימָוֹתָה, הָאִינְנוֹ
דְּחַקּוֹ שְׁעַתָּא בְּחֵי דְּאָבוּהָן, וּכְלָא הוּה, בְּגַיְן הַהְוָא חֹבָא
דְּעַבְדוּ, דְּכַתִּיב (במדבר ג) בְּהַקְרִיבָם אַשׁ זָרָה. דְּתָנִיא, בְּאַתָּר
חַד, כְּתִיב בְּהַקְרִיבָם אַשׁ זָרָה, וּבְאַתָּר חַד כְּתִיב,
בְּקָרְבָּתְּמָה לְפָנֵי יְיָ. וְהָאֵי וְהָאֵי הוּה, וּבְגַיְן כֵּד כְּתִיב הַכָּא
בְּגַי אֲהָרֹן, וּכְתִיב בְּקָרְבָּתְּמָה.

(תאנא) אמר רבי חייא, יומא חד הויינא איזיל בארחה,
למייהך גביה דרבי שמואן, למיילף מגיה פרשṭתא
דפסחא. ערעית בחד טורא, וחמיינא בקייעין גומאין בחד
טינרא, ותרין גובריין בה. עד דהויינא איזיל, שמענא
קלא דאיונן גובריין, ויהו אמרין, (תהלים מה) שיר מזמור
לבני קרח גדול יי' ומהל מאד וגוו'. Mai שיר מזמור.
אלא הַכִּי תָּאָנָא מִשְׁמִיה דָרְבִי שְׁמָעוֹן, שיר דאייהו כפול,
שיר דאייהו משובח משאר שירין, ועל דאייהו משובח
משאר שירין, תרין זמנין אטמר ביה שירתא, ובין (תהלים
ცב) מזמור שיר ליום השבת. פהאי גוונא, (שיר השירים א) שיר
השירים אשר לשלה, שירתא לעילא מן שירתא.
שיר מזמור, שירתא דקונדשא בריך הוא, דקא מזמרי

בְּנֵי קָרְחָה עַל אַיִבּוֹן דִּיתְבִּי, עַל פִּתְחָה דְגִיהָנָם. וּמְאָן אַיִבּוֹן, אֲחֹהוֹן דְאַיִבּוֹן דִּיתְבִּי בְּתְרָעִי דְגִיהָנָם. וּעַל דָּא, שִׁירְתָּא דָא בַּיּוֹם שְׁנִי אָתָםְרָא. קְרִיבָנָא גְּבִיְהָוָה, אָמִינָא לְהָוָה, מַאי עַסְקִיְיכָוָה בָּאָתָר דָא. אָמָרוּ מַזְבָּנִי אָנוֹן, וְתַרְיִי יוֹמִי בְּשִׁבְתָּא, בְּדִילָנָא מִישְׁוָבָא וּנְעָסָק בְּאָרוּתִיתָא. בְּגַין דָּלָא שְׁבָקִין לָן בְּנֵי נְשָׂא, כֹּל יוֹמָא וּיוֹמָא. אָמִינָא וּפְאָה חֻולְקִיכָוָן.

תו פִּתְחָה וְאָמָרוּ. בְּכָל זָמָנָא דְצִדְיקִיא מִסְתָּלָקִי מַעַלְמָא, דִּינָא אָסְטָלָק מַעַלְמָא, וּמִיתְתָּהוֹן דְצִדְיקִיא מִכְפְּרָת עַל חֹבֵי דָרָא. וּעַל דָא פְּרִשְׁתָא דְבָנֵי אַהֲרֹן, בַּיּוֹמָא דְכְפּוּרִי קְרִיבָנָה, לְמַתְהָוִי כְּפָרָה לְחֹבֵיהָוָן דִּיְשָׁرָאֵל. אָמָר קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אַתְעַסְּקוּ בְמִתְתָּהוֹן דְצִדְיקִיא אַלְיָוָן, וַיְתַחַשֵּׁב לְכוּ כְּאַלו אַתָּוּ מַקְרָבִין קְרִבָּנִין בְּהָאֵי יוֹמָא לְכְפּרָא עַלְיִיכָוָה. דְתַגְנִינָה, כֹּל זָמָנָא דִיְשָׁרָאֵל יְהוֹן בְּגָלוֹתָא, וְלֹא יְקַרְבֵּן קְרִבָּנִין בְּהָאֵי יוֹמָא, וְאַיִבּוֹן תְּרִין שְׁעִירִין לֹא יְכַלֵּין לְקַרְבָּא, יְהָא לְהָוָה דְכְרָנָא, דְתַרְיִי בְּנֵי אַהֲרֹן, וַיְתַפְּפֵר עַלְיִיהָוָה.

דְּהָכִי אָוְלִיפָנָא, דְכַתִּיב, (בְּמִדְבָּר א) וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכְהָנִים וְגַוּ. וּכְתִיב, הַבָּכָר נְדָב וְאַבְיָהוָא אַלְעָזָר וְאַיִתְמָר. וְאַלְעָזָר וְאַיִתְמָר מִבְעֵי לֵיה, מַהוּ אַלְעָזָר וְאַיִתְמָר. אַלְא שְׁקוֹל הַוָּה אֲבִיהוָא פְתִרִי אֲחוֹי. וּנְדָב כְכָלָהוּ.

וְאֵית דָמַתְגִי (לה אֲפָכָא) הַבָּכֶר נְדָב, דָא בְּלַחֲזֹדֹוי, וְאַבְיהָוָא
בְּלַחֲזֹדֹוי, וְכָל חַד אַתְחַשֵּׁב בְּעִיגִיה, פְתֻרוּיִיהָו,
כְאַלְעֹזָר וְאִתְמָר. אַבָּל נְדָב וְאַבְיהָוָא בְּלַחֲזֹדִיהָו,
שְׁקוּלִין הוּוּ לְקַבֵּל שְׁבָעִין סְגָהָרִין, דְהַוו מְשַׁמְשִׁין קְמִי
מְשָׁה. וּבְגִין פֶה, מִיתְתַּהֲוָן מְכֹפְרָא עַל יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָא
פְתִיב, (וַיָּקָרָא ז) וְאַחִיכָם כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָכוּ אֶת הַשְּׁרָפָה.
וְאָמָר רַבִי שְׁמַעוֹן, הַבָּכֶר נְדָב, כְלוֹמָר, הַהְוָא, דָכָל
שְׁבַחָא וַיָּקָרָא דְלִילָה (מה שְׁמִינָה). נְדָב וְאַבְיהָוָא, עַל אַחַת כִּמָה
וּכִמָה, דְהַגִּי תָרִי, לֹא אָשְׁתַכְחוּ כּוֹתִיָּיו בִּישָׂרָאֵל.

וַיַּדְבֵר יי"י אֶל מְשָׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנִי בְנֵי אַהֲרֹן. רַבִי (ד"ה נ"ז)
ע"א) חִזְקִיהָ פָתָח וְאָמָר, (ישעיה כת) לְכָن כְה אָמָר יי"י
אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְדָה אֶת אֶבְרָהָם וְגו'. הָאֵי קְרָא
קְשִׁיא, לְכָנ כְה אָמָר יי"י אֲשֶׁר פְדָה אֶת אֶבְרָהָם מִבְעֵי
לַיְה. מַאי, כְה אָמָר יי"י אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְדָה אֶת
אֶבְרָהָם.

אֶלָא הָא אוּקְמוֹת וְהָא אָתְמָר, דַיְעָקֹב פְדָה אֶת אֶבְרָהָם
וְדָא. דְבַהְהִיא שְׁעַטָּא דְנַפְלָ בָגּוּ נוֹרָא דְכַשְׁדָאִי,
דָנוּ דִינִיה (ס"י וַיֹּאמְרוּ קְמִי קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, בְגִין מַאי יִשְׁטוֹב הָאֵי, זְכוֹת אַבְהָן לִית
לַיְה. אָמָר לַיְה, יִשְׁטוֹב בְגִין בְנֵי, דְהַבִּי תְנֵיא, בְרָא מַזְבִּי אֲבָא). אָמְרוּ, הָא
יְשַׁמְעָל דְנַפְיקְ מַגִּיה. אָמָר קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, הָא
יְצָחָק, דִיּוֹשִׁיט קְדִילָה עַל גַבִּי מַדְבָחָא. אָמְרוּ, הָא עָשָׂו

דָּנְפֵיק מִגִּיה. אָמֵר, הֲא יַעֲקֹב, דָּאִיהוּ כּוֹרְסִיא שְׁלִימַתָּא,
וְכֹל בְּנוֹתָה שְׁלִימַין קַמָּאִי. אָמֵר, הֲא וְדָא בְּזִכּוֹתָא דָא
יִשְׂתַּזְיב אָבָרָהָם הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, אָשָׁר פְּדָה אֶת
אָבָרָהָם.

לֹא עַתָּה יַבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יַחֲרוּ כִּי בְּרָאֹתוֹ
יְלָדָיו מְעָשָׂה יְדֵי בְּקָרְבָּו יַקְדִּישׁו שְׁמֵי. מַאן אִינְנוּ
יְלָדָיו מְעָשָׂה וְגוּ. אַלְיָן אִינְנוּ, חַנְגִּיה מִישָׁאָל וְעַזְרִיה.
דָּאָפְּילָו גַּרְמִיהוּ לְגַו נַוְרָא יַקְדִּשתָׁא לְקַדְשָׁא שְׁמִיה לֹא
עַתָּה יַבּוֹשׁ יַעֲקֹב מֵאַבְּעֵי הַכָּא יַעֲקֹב, וְהָא בְּתִיב, (דְּנִיאָל
וַיְהִי בָּהָם מַבְנֵי יְהוּדָה דְּנִיאָל חַנְגִּיה מִישָׁאָל וְעַזְרִיה.
בְּנֵי יְהוּדָה אַקְרָיוֹן, וְבָנֵין כֵּד לֹא עַתָּה יַבּוֹשׁ יְהוּדָה מַבְעֵי
לִיה, מֵאַי לֹא עַתָּה יַבּוֹשׁ יַעֲקֹב.

אֶלָּא הַכִּי תַּגְבִּין. בְּהָאִי שְׁעַתָּא דְּאַתְכְּפִיתָו, לְמַנְפֵל
בְּנוֹרָא, כֵּל חַד אֲרִים קְלִיָּה וְאָמֵר, גַּבְּיָ כֵּל אִינְנוּ
עַמִּין וּמַלְכִין וְאֶפְרַכִּיא, חַנְגִּיה אָמֵר, (תְּהִלִּים קִיחָ) יְיָ לֵי לֹא
אִירָא מָה יַעֲשָׂה לֵי אָדָם יְיָ לֵי בְּעֻזָּרִי וְאַנְיִ אַרְאָה
בְּשׁוֹנְאִ טּוֹב לְחִסּוֹת בְּיִי וְגוּ. מִישָׁאָל פְּתָח וְאָמֵר, (ירמיה
וְאַתָּה אֶל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נָאָם יְיָ וְגוּ בְּיִ אַתָּה אַנְיִ
נָאָם יְיָ לְהֹשִׁיעַךְ בְּיִ אַעֲשָׂה וְגוּ. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא, דְּשָׁמְעוּ
כְּלָהּוּ שְׁמָא דִּיעֲקֹב. תְּוֹהּוּ וְתִיְיכּוּ בְּלִצְנוֹתָא. עַזְרִיה פְּתָח
וְאָמֵר, (דברים ו) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

הַדָּא הִפְאָא דְכֹתֵב,

(ישעה מ"ד) זה יאמֶר לִיְיַי אָנִי וְגֹו'. זה יאמֶר לְהָ אָנִי, דָא חֲנִギָה, זוֹה יִקְרָא בְשָׁם יַעֲקֹב, דָא מִשְׁאָל, זוֹה יִכְתּוֹב יַדּו לִיְיַי וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יַכְבָּה, דָא עֲזֹרִיה, בֵיה שְׁעַתָּא פְנִישׁ קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא פְמַלְיאָה דִילִיה, אָמֶר לוֹן, בְמַאַן מֶלֶת, מַאיְנוֹן מֶלֶין דָא מְרוֹ אַלְיָן תַּלְתָּא, אָשְׁזִיב לוֹן.

פתחו ואמרו, (תהלים פג) וַיַּדְעָו בַּי אַתָּה שָׁמֵךְ יַי לְבָדֵךְ עַלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ.

בָה שְׁעַתָּא אָמֶר קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְכֹורְסִיָּא, כּוֹרְסִיָּא דִילִי, בְמַאַן מֶלֶת מַאיְנוֹן מֶלֶין, אָשְׁזִיב לְאַינְזִין צְדִיקִיָּא. אָמֶר לִיה, בְהָאִי מֶלֶת דְכַלְהוּ חַיִיכִין בָה, אָשְׁזִיב לוֹן, לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָנִיו יִחְוֹרָג. כִּמְהָ דְקָאִים יַעֲקֹב לְגַבֵּי דָאָרְהָם בְנוֹרָא, יִקּוּם הַשְׁתָּא לְגַבֵּי אַלְיָן, הַדָּא הִפְאָא דְכֹתֵב, כָה אָמֶר יַי אל בֵית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְדָה אֶת אָבָרָהָם לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְגֹו'. מהאי כְסֻופָא דְלִצְנוֹתָא.

תָבָא, בְלָהו דְהָוּ חַיִיכִין מֶלֶת דָא, אַתּוֹקְדוּ בְהָוָא נֹרָא, וַקְטָל לוֹן שְׁבִיבָא דְנוֹרָא. מַאַן שְׁזִיב לְאַלְיָן. עַל דְהָוּ מְצָלָן קְמִי קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא וּמַיחְדָן שְׁמִיה כְדָקָא יָאָות, וְעַל דְמַיחְדָן שְׁמִיה כְדָקָא יָאָות, אֲשַׁתְזִיבוּ מַהָוָא נֹרָא יִקְיָדָתָא.

תְּרֵי בְנֵי אָהָרְן קָרִיבוּ אֲשֶׁר נִכְרָאתָה, דְלָא אַתִּיחְדוּ שְׁמִיה

כְּדָקָא יִאָוֶת, וְאֲתוֹקָדוֹ בְּנוֹרָא. רבי יצחק אמר, כתיב, אחרי מות. וכתיב וימותו. כיון דבר אחר מות שני בני אהרן, לא ידענא, דהא ويمותו. אלא וכי תנינן, תרי מיתות הו, חד לפני יי'. וחד, שלא הו ליה לבניין, אבל מאן שלא זכי לבניין מית הו. בגין מה, אחרי מות, ويمותו.

רבי אבא אמר, מא' דכתיב, (במדבר) וימת נרב ואביהויא לפני יי' בהקריבם אש זרה לפני יי' במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר. מא' דא לגבי דא, דכתיב, ובנים לא היו להם, ויכהן אלעזר ואיתמר. אלא רוזא דמלטה. האי דאמינה, ويمותו, שלא הו לבניין. והכי הוא ודי. אבל לא כשאר בני עלמא, אף על גב שלא אנטיבו, דהא אלין לא מיתו אלא מיתה גרמייהון, אבל מיתה נפשהון לא מיתו.

מנא לנו, דכתיב, (שמות ו) ואלעזר בן אהרן (דף נ"ז ע"ב) לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותلد לו את פנחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחותם. אלה, והא פנחס בלחוודי היה. כתיב, ראשי אבות הלוים, בגין מה, מיתה גרמייהון מיתה, מיתה נפשהון לא מיתו. אמר רבי אלעזר ודי משמע אלה, ומשמע ראשי.

ובגין כך כתיב, (במדבר כה) פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

וכתיב ופנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן היה פהן בימים ההם, פנחס בן אלעזר הכהן מבעי ליה, אלא בכל אחר דאתא פנחס בן אהרן הכהן כתיב, ולאלעזר לא כתיב אלא אלעזר הכהן. כתיב, (במדבר כז) ולפנוי אלעזר הכהן. (במדבר לא) ויאמר אלעזר הכהן וגו'. ועל דא מיתה גראמייהון מיתה, מיתה נפשהון לא מיתו.

ותגינן ברזא דמתניתין, תרי זוג, פון חס. זה אטמר, יוזד זעירא בגין אתוון דפנחים. דהאי יוזד כליל תרי כחדא, וזה הוא רוז דמלחה, זה אטמר.

רבי אלעזר שאיל לאבוי, אמר ליה, וזה תרי איןון ותירי הו, אמאי לא אשתחוו תרי. אמר ליה, תרי פלאי גופא הו, דהא לא אונסיבה, ובגין כה, בחד אתכלילו, כתיב, ותלד לו את פנחס אלה ראשית וגו'. יוזד דפנחים, לא אתייהיב فيه לחברא אתוון, אלא בשעתא דקבי לקודשא בריך הוא, אתה לישרא עקימא, דחמא דהאי את ברית קדיشا, עיל זמרי ברשותא אחרת. ובמה דאתעיקם בקדמיתא, אתתקון הכא. בנוכראה אתעיקם בקדמיתא, כתיב, בהקריבם אש זרה, הכא בנוכראה, אתתקון, כמה כתיב, (מלאכי ב) ובעל בת אל נבר. מה להלן אש זרה, אף באן נמי אשה זרה.

מַא' אַתְּחִזֵּי הַכָּא. אֶלָּא בְּקָדְמִיתָא רְחִיקָּא קְרִיבָו, דְּכַתִּיב, בְּהַקְרִיבָם אַשׁ זָהָה. אָוֹפֵה הַכָּא זָמָרִי, הָוֹה קְרִיב רְחִיקָּא, שֶׁמְאָ דְמַלְפָא, הָוֹה קְרִיב גְּבִי רְחִיקָּא, מִיד, (במדבר כה) וַיַּרְא פָנָחָס בֵן אֶלְעֹזֶר בֶן אַהֲרֹן הַפְּהָנוֹ וַיַּקְם מִתּוֹךְ הַעֲדָה. הַכָּא אַתְּקִין עֲקִימָא בְּקָדְמִיתָא, בְּדִין אַתְּיִהִיב יוֹד בְּשִׁמְיה לְחַבְרָא אַתְּוֹן בְּחַדָּא, וְאַתְּבִשְׁר בְּשַׁלּוּם, דְכַתִּיב, (במדבר כה) לְכַן אָמָור הַגְּבִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלּוּם. (בריתני מפש').

(נה ס"ז ע"ב) **מַא' שְׁלּוּם הַכָּא,** אֶלָּא בְּהַהְוָא כְּתָרָא, חֲבוֹ בְּקָדְמִיתָא, בְּהַהְוָא כְּתָרָא, אַתְּעָרוֹ קְטֻטוֹתָא בְּקָדְמִיתָא, וְהַשְׁתָּא דְאַתְּתָקֵן, כְּתִיב הַגְּבִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלּוּם. בְּרִיתִי מִמְשָׁ, תְּהָא עִמְיה בְּשַׁלּוּם, וּבְגִין כֵּה, אַתְּיִהִיב יוֹד זְעִירָא בְּשִׁמְיה, דָהָא מַאֲתֹוֹן זְעִירָא הִיא, לְאַתְּחֹזֵה דָהָא אַתְּתָקֵן מַה דְאַתְּעָקֵם בְּקָדְמִיתָא, וְהָא אֲשֶׁלִימָת עִמְיה. אַתָּא רְבִי אֶלְעֹזֶר וּבְשִׁיק יְדוֹי. אָמֶר, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְשָׁאַילְגָּא הָאֵי מֶלֶה, וְלֹא אַתְּאַבִיד מְבָאֵי. תָּאָנָא אָמֶר רְבִי יוֹסֵי, בְּהָאֵי יוֹמָא דְכְפּוּרִי, אַתְּתָקֵן לְמַקְרֵי פְּרִשְׁתָא דָא, לְכְפּרָא לִישְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא, בְּגִין דָא, סְדָרָא דְיוֹמָא דָא, הַכָּא אַתְּסָדָר, וּבְגִין דְמִיתָתָהָוֹן דְבָנֵי אַהֲרֹן, מְכַפְּרָא עַל יִשְׂרָאֵל.

מִכְאֵן אָוְלִיפְנָא, כָל הַהְוָא בָר נְשָׁ דִיסּוּרִי דְמַאֲרִיה אַתְּיִין

עליה, כפירה דחוובוי אינון. וכל מאן דמצטער על יסורי hon דצדיקיא, מעבירין חובייא דלהון מעולם. ועל דא ביומא דא, קורין, אחריו מות שני בני אהרן, דישמעון עמא, ויצטערון על אבודהון הצדיקיא, ויתכפר להון חובייהו. וכל דמצטער על אבודהון הצדיקיא, או אחית דמעין עלייהו, קידשא בריך הויא מברייז עלייה ואומר, (ישעה^ו) וסר עונך וחטאך תכופר. ולא עוד, אלא דלא ימותון בגין ביומי. וعليיה כתיב, (ישעה^{נו}) יראה זרע יאריך ימים וגון.

(ויקרא טז) ויאמר יי אל משה דבר אל אהרן אחיך ולא יבא בכל עת אל הקדש וגוי רבי שמעון פתח ואמר, (קහלה א) כל הפלחים הולכים אל הים והם איןנו מלא וגוי. אמר רבי שמעון, תונהנא על בני עמא, דהא לית להו עיגין למחזוי, ולבא לאשכחא, ולא ידען, ולא שווין לביהו לאסתכלא ברעותא דמאריהון, היה נימין, ולא מתער משנתיהו, עד לא יית ההוא יומא דחפי עלייהו חשוכא וקבלה, ויתבע ההוא (דף נ"ח ע"א) מאריה דפקדונא, חושבנא מפייהו.

וכרויזא כל יומא קاري עלייהו, ונשמהון, אסחדית בהון בכל יומא וליליא, אוריתא ראמת קלין, בכל עבר, מברחות ואומרת, (משלו א) עד מתי פתאים

תְּאֵהֶבּוּ פָּתִי (משל ט) מִפְּתִי יִסּוּר הַגָּהָה חֲסָר לְבָב אַמְּרָה לוֹ.
לְכֹו לְחָמוּ בְּלָחָםִי וְשָׁטוּ בֵּין מִסְכָּתִי. וְלִיתְ מִאֵן דִּירְכֵיכִין
אוֹדְגֵיכִיה, וְלִיתְ מִאֵן דִּיתְעַר לְבִיה.

תְּאֵחֶזְיָה, זָמִינֵין חָרֵי בְּתָרָאִי הַיִּתְוֹן, דִּיתְגָּשֵׁי אַוְרִיְּתָה
מִבְּיַנְיָהוּ, וְחַבְּיִמְיָה לְבָא יִתְכְּבָשֵׁן לְאַתְּרִיְּהוּ, (ס"א
לאתרא קדישא) וְלֹא יִשְׂתַּחַח מִאֵן דְּסָגִיר וְפִתְחָה. וּוְיַלְּהָהוּא
דָּרָא. וּמְכָאן וְלֹהֲלָה, לֹא יַהְא דָרָא בְּדָרָא דָא, עַד דָרָא
דִּיתְיָה מִלְּפָא מִשְׁיחָה, וּמַנְדָעָא יִתְעַר בְּעַלְמָא, דְכַתִּיב,
(ירמיה לא) בַּכְּלָם יַדְעַו אֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

תְּאֵחֶזְיָה, בְּתִיב, (בראשית ב) וְנַהֲרָ יְוָצָא מַעַדְןָ. וְתַגְיַנָּן, מָה
שְׁמִיה דְהָהוּא נַהֲרָ. אַוְקִימְנָא יַוְבֵל שְׁמִיה, דְכַתִּיב,
(ירמיה י) וְעַל יַוְבֵל יִשְׁלַח שְׁרַשְׁיו. וּבְסְפָרָא דָרְבָה הַמְנוֹנָא
סָבָא, חַיִים שְׁמִיה, דְמַתְפָּנָן נְפָקִין חַיִים לְעַלְמָא, וְאַיְנוֹן
אַקְרָוֹן חַיִי מִלְּפָא. וְהָא אַוְקִימְנָא, הָהוּא אַיְלָנָא רְבָא
וְתַקְיָפָא, דְמַזּוֹן לְכָלָא בִיה. אַקְרָי עַז חַיִים. אַיְלָנָא דְבָטָע
שְׁרַשְׁוֵי בְּאַיְנוֹן חַיִים, וּכָלָא הוּא שְׁפִיר.

וְתַאֲנָא, הָהוּא נַהֲרָ אַפִּיק נְחָלִין עַמִּיקִין, בְמַשְׁחָה רְבוּת,
לְאַשְׁקָאָה גַּנְתָּא, וְלַרְוֹאָה אַיְלָנָן וְגַטְיעָן,
דְכַתִּיב (תהלים קד) יִשְׁבֻעוּ עַצְיִי אַרְזִי לְבָנָונָן אֲשֶׁר נְטָע,
וְאַיְנוֹן נְחָלִין, נְגָדִין וְאַתְמַשְׁקָן וּמַתְכְּבָשִׁין בְּתָרִין קַיִימִין
(נ"א סָמְכִין) וְאַיְנוֹן בְּרִיִּיתִי (תַּרְיִ) קְרִינָן לְהָוָה, (מלכִים א ז) יְכִינָן

ובועז, ושפיר. ומתקין נפקין כל איבון בחליין, ושריין
לון בחד דרגא דאקרי צדיק, דכתיב, (משלוי) וצדיק יסוד
עולם. וכלהו אולין ומתקבשין לההוא אתר דאקרי ים,
והוא ימא דחכמתא, הדא הוा דכתיב, (קהלת א) כל (שמות נ'
ע"ב) הפוחלים הולכים אל חיים וגוו.

ואי תימא, דהא מטו לאתר דא, ופסקין, ולא תיibern,
לברר כתיב, אל מקום שהנחלים הולכים שם הם
שבים ללבת, בגין דההוא נהרא לא פסיק לעלמיין. הם
שבים, לאן אתר שבים, לאיבון תרין קיימיין, נצח והוד.
ללבת, בהאי צדיק, לאשכחא ברקאנ וחידוי. והיינו רוז
דתגנון, (תהלים קד) לויתן זה יצרת לשחק בו, דא צדיק.
כלם אליך ישברון לחת אכלם בעתו. מאן עתו. דא (עהו
צדיק) מטרוגיתא, דאקרי עתו דצדיק, ובגין כה
כלחו מחפאנ להאי עתו, כלחו דאותן לחתא, מאתר
דא אותגן, ורוא דא אוקימנא, (תהלים קמה) עיני כל אליך
ישברו וגוו, כמה דאוקימנא.

תא חזי, בשעתא הדאי כל, מבעם לעתו, ומתחברא
עמיה, כלחו עלמיין בחידוי, כלחו עלמיין בברפאן,
כדין שלמא אשכח בעלאי וחתאי. וכד גרמין חייבי
עלמא, דתמן לא אשכחו ברקאנ דאיבון בחלי, וינקא,
האי עת, מסטרא אחרא, כדין דינין מתערין בעלמא,

וְשֶׁלֶם אֵלָא אֲשַׁתְכָה. וְכֵד בְּעָנוֹ בְנֵי עַלְמָא לְאַתְבְּרָכָא,
לֹא יִכְלִין אֵלָא עַל יְדֵא דְכַהְגָא, בְגַין דִיְתַעַר בְתְרָא
דִילִיה, וַיְתַבְּרֵךְ מַטְרוֹנִיתָא, וַיְשַׂתְכֵהוּ בְרָכָאָן בְכָלָהוּ
עַלְמָינָן.

תָּאָנָא, בְּהַיָּא שְׁעַתָּא, בְּעָא מְשָׁה קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, מֶלֶה דָא, אָמֵר לֵיה, אֵי בְנֵי עַלְמָא יִתְבוֹונָ
קְפָה, עַל יְדֵי דִמְאָן מַתְבָּרָכָאָן. אָמֵר לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, וְלֵי אָתְ אָוֵר, דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיכָה, דָהָא בִּידֵיה
מִסְרָאָן בְּרָכָאָן לְעַילָא וְתַתָּא.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מְשָׁה דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךָ וְאֶל יְבָא בְּכָל
עַת אֶל הַקְדָשָׁה וְגַוּ. אָמֵר רַבִּי אָבָא, זָמְנֵין אִית
קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, לְאַשְׁתְכָחָא רְעוֹוֹן, וְלְאַשְׁתְכָחָא
בְרָכָאָן, וְלִמְתַבֵּעַ בְּעִוָתִי, וְזָמְנֵין, דְרֻעוֹוֹן לֹא אַשְׁתְכָחָה,
וּבְרָכָאָן לֹא מִזְדְמֵנָן, וְדִינֵין קְשִׁין מַתְעִירֵין בְעַלְמָא.
וְזָמְנֵין דִידְבָא תָלִי. פָא חֹזֵי, זָמְנֵין אִית בְשַׁתָּא, דְרֻעוֹוֹא
אַשְׁתְכָחָה. וְזָמְנֵין אִית בְשַׁתָּא, דִידְבָא אַשְׁתְכָחָה. וְזָמְנֵין אִית
בְשַׁתָּא, דִידְבָא אַשְׁתְכָחָה וְתָלִיא. זָמְנֵין אִית בִּירְחִי,
דְרֻעוֹוֹא (דף נ"ח ע"ב) אַשְׁתְכָחָה בָהָו. וְזָמְנֵין אִית בִּירְחִי, דִידְבָנֵין
אַשְׁתְכָחָה, וְתָלִיאָן עַל כָּלָא.

זָמְנֵין אִית בְשִׁבְועִי, דְרֻעוֹוֹן מִשְׁתְכָחָן, וְזָמְנֵין אִית
בְשִׁבְועִי, דִידְבָנֵין מִשְׁתְכָחָן בְעַלְמָא. וְזָמְנֵין אִית

בַּיּוֹם, דְּרוּוֹא אֲשֶׁתְכָה בְּעַלְמָא וְעַלְמָא אֲתַבְסָמָא.
 וּזְמִגְנִין אֵית בַּיּוֹם דְּדִיבִין תְּלִין וּמְשֻׁתְכָּחָן, וְאַפִּילּוֹ
 בְּשֻׁתְּיִ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ט) וְעַת לְכָל חַפְץ וְגֹו.
 וכְּתִיב, (תהלים סט) וְאַנְיִ תִּפְלַתִּי לְךָ וְגֹו. וכְּתִיב, (ישעיה נה)
 דְּרָשָׂו יְיָ בְּהַמְצָאוֹ. וכְּתִיב, (תהלים י) לְמָה יְיָ תִּעֲמֹד בְּרָחֹק
 תַּעַלִים לְעַתּוֹת בָּצָרָה. וכְּתִיב, (ירמיה לא) מַרְחֹק יְיָ בְּרָא
 לִי. וּזְמִגְנִין דָּאִיהָ קָרָוב, דְּכְתִיב, (קהלים קמ"ה) קָרָוב יְיָ לְכָל
 קָרָאוֹ. בְּגִינַּן כֵּה, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ וְגֹו.
 רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר, הָא אָזְקִימְנָא. מֶלֶה בְּעַתּוֹ, וְהַכִּי הוּא
 וְדָאִ, וְהַכָּא אַתָּא קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַזְהָרָא
 לְאַהֲרֹן, דְּלֹא יִטְعֵי בְּהַהוּא חֹבָא, דְּטַעוּ בְּנוֹי, דְּהָא הָאִי
 עַת יִדְיעָא, בְּגִינַּן כֵּה לֹא יִטְעֵי לְחַבְרָא עַת אַחֲרָא, לְגַבְיוֹ
 מַלְכָא. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ.
 כָּלּוֹמֶר, אָפָּעַל גַּב דִּיחָמִי עִידָּן, דְּאַתְּמִסְרָ בְּיַדָּא אַחֲרָא,
 לְאַתְּנַהְגָּא עַלְמָא, וַיִּתְמִסְרָ בַּיָּדוֹ לִיְיחָד בֵּיהֶה לְקָרְבָּא לִיהֶה
 לְקוֹדְשָׁא, דְּהָא אֲנָא וְשָׁמֵי חַד הוּא. וּבְגִינַּן כֵּה, (ס"א לְקָרְבָּא
 לִיהֶה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּהָא הָאִי עַת יִדְיעָ, בְּגִינַּן כֵּה) וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל
 הַקָּדֵשׁ. וְאֵי בְּעֵי לְמַנְדָע בְּמָה יִיעַל. בָּזָאת. בָּזָאת יָבָא
 אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. דְּהָא זֹאת, הִיא עַת דְּאַחֲידָת בְּשָׁמִים,
 בְּהָאִי יְיָ, דְּרָשִׁיםָא בְּשָׁמִיםָי, יִיעַל אֶל הַקָּדֵשׁ. (אָל) וְאַל
 יָבָא בְּכָל עַת.

תָּאֵנָא אָמַר רְبִי יֹוסֵי כֶּתֶיב (קהלת ג) **אֲתָּה חֶלְעֶשֶׁה יִפְחָה**
בָּעֵתָהּ הָאֵי מָלָה אָוּקָמָה בְּנוֹצִינָא (ס"א בשמא) **קָדִישָׁא**
וְהַכִּי הָוָא דְּתַבְגִּינָא אֲתָּה חֶלְעֶשֶׁה יִפְחָה **בָּעֵתָהּ וְהַכִּי הָוָא**
וְדַאי. אֲתָּה חֶלְעֶשֶׁה **וְדַאי.** **עֶשֶׁה יִפְחָה בָּעֵתָהּ**, **הָא בְּדָא,** **וְלֹא**
יַּתְּעַרְבּוּן אַחֲרָגִין בֵּיןֵיהֶם. **בָּעֵתָהּ מִמְשָׁה**, **וְלֹא בְּאַחֲרָא.**
בְּגִינִי כֵּה, **אַזְהָרוֹתָא לְאַהֲרֹן,** **וְאֶל יִבָּא בְּכָל עַת אֶל**
הַקָּדֵשׁ. **אֶבֶל בְּמַה יִיעַל.** **בָּזָאת,** **כַּמָּה דָאָוִקִּימָנָא,** **דְּכַתִּיב**
בָּזָאת יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ.

רְבִי אַל עַזְרָה הָוָה יִתְּבִּיב קָמִי אָבוֹת, אָמַר לֵיה, **כֶּתֶיב**
בְּכִנְיִשְׁתָּא דְּקָרָה, (במדבר טז) **וַיַּאֲבֹדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל,**
מַאי וַיַּאֲבֹדוּ. **אֶלָּא כַּמָּה דְּכַתִּיב,** (ויקרא כג) **וְהַאֲבֹדָתִי** אֶת
הַבְּפָשָׁה הָהִיא מִקְרָב עַמָּה. (ס"א בכתיב בבני אהרן (ויקרא י) ותצא אש
מַלְפִּנִי יְיָ וַתַּאֲכַל אֹתָם וַיָּמוּתוּ. **וְכֶתֶיב בְּכִנְיִשְׁתָּא דְּקָרָה**
וְאֵש יָצָאָה מֵאַת יָיִיר וַתַּאֲכַל אֶת הַחַמִשִּׁים וּמֵאֲתִים אִיש
ס"ד דְּשָׁקִילִין דָא בְּדָא) אָמַר רְבִי שְׁמֻעוֹן, **שָׁאַנְיָ אִינְזָן**
בְּנֵי אַהֲרֹן, **דָלָא כֶּתֶיב בְּהָוָה אַבְדָה,** **פָּאַינְזָן דְּכִנְיִשְׁתָּא**
דְּקָרָה, **דְּכַתִּיב בְּהָוָה,** **וַיַּאֲבֹדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל.** **וְכֶתֶיב,** (במדבר יז)
הָן גּוֹעַנוּ אַבְדָנוּ בָּלָנוּ אַבְדָנוּ. **לְאַכְלָלָא אִינְזָן דְּאַקְרִיבָן**
קְטָרָת בּוֹסְמִין, **מְאַתָּן וְחַמִשִּׁין,** **דְּאַתְּאַבְידָוּ וְדַאי,** **וְאַלְין**
לֹא אַתְּאַבְידָוּ.

אָמַר לֵיה כֶּתֶיב, **וְאֶל יִבָּא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ.** **וְכֶתֶיב,**

בזאת יבוא אהרן אל הקדש. כיון דאמר, ולא יבא בכל עת, אמאי לא כתיב, במא זמגא יעול. אמר ליה אלעזר, הוא אמר, ומלה חד הוא, וזמגא חד הוא הו ידע פהני. אבל על מה דחאבו בניו, בעא לאזהרא הכא, והא אמר. אמר ליה, ואני הבי סבירנא, ובגין לאתיישבא מלה בעינא.

אמר ליה, אלעזר בר בריה תא חזי, כל קרבנין וכל עלוון, נייחא הוא דקינדשא בריך הוא, אבל לא היה נייחא, במא דהאי קטרת, דקטרת מעלייא מפלא. ובגין כה, הו מעליין ליה לגו בגו, בלחשו. והא אמר. ובגין כה, לא אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין וعلוון כמו בקטרת, הכל פולחנא דקינדשא בריך הוא, הכא אתקטר ואתקשר יתר מפלא. ועל דא אקרי קטרת. והא אמר, (משל לי) שמן וקטרת ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לריח שמניך טובים וגוו. האי קרא אסתפלנא בית, והכי הוא. לריח, Mai ריח. ריח דקטרת דאייה דקיקא ומעלייא ופנימאה מפלא, וכד סליק ההוא ריח לאתקשרא, בההוא משבח רבות דנחלי מבועא, אתהו דא בדא ואתקטרו בחדא. וכדין איפון משחן טבאן לאנחרא. במא דאת אמר, לריח שמניך טובים.